

Link do produktu: <https://www.wydawnictwoscriptum.pl/sen-o-szczesciu-p-304.html>

Sen o szczęściu

Cena	21,00 zł
Dostępność	Dostępny
rok wydania	2020
tłumacz	Wojciech Gałązka
autor	Penczo Sławejkow
ISBN	978-83-66084-79-7
format	A5 (oprawa twarda)
ilość stron	124

Opis produktu

Penczo Sławejkow (1866–1912) urodził się w Triawnie; jego ojcem był jeden z czołowych poetów, społeczników i publicystów bułgarskiego odrodzenia narodowego – Petko Sławejkow (1827–1895). Po ukończeniu szkół w Bułgarii w 1892 r., rozpoczął studia filozoficzne w Lipsku, gdzie dogłębnie poznał literaturę niemieckiego romantyzmu, ale też współczesną literaturę i filozofię europejską. Ściśle związany z pierwszym pokoleniem modernistów, skupionych wokół czasopisma „Misył” (Myśl), manifestującego program indywidualizmu, neoromantyzmu i europeizacji kultury bułgarskiej. Sławejkow głosił prymat ducha i silnej indywidualności twórczej, czego ilustracją były liczne wątki literackie i kulturowe, ale także kult pieśni ludowej jako emanacji związku sfery ludzkich uczuć i emocji ze światem natury. Najpełniej ilustruje to opublikowany pośmiertnie obszerny zbiór pieśni ludowych *Kniga na pesnite* (1917, Księga pieśni). Koncepcja samego wyboru, personifikująca wizję świata w pieśni ludowej, jej liryzacja, liczne ingerencje w strukturę pieśni ludowej, każą traktować ten zbiór jako dzieło autorskie. W konwencji modernistycznej utrzymane są tomiki: *Epiczesk ipesni* (1896, Pieśni epickie), *Bljanowe* (1898, Marzenia). Największe uznanie przyniósł mu zbiór liryków *Syn za sztastije* (1907, Sen o szczęściu), w którym nastrojowość i ideał nieosiągalnej harmonii łączył z ulotnością marzenia i porywami ducha, skazanego na samotność twórcy. Kult twórcy znalazł najdobitniejszy wyraz w będącej mistyfikacją antologii *Na ostrowa na blaženite* (1910, Na wyspie szczęśliwej), gdzie pod maską fikcyjnych poetów ukryte zostały liczne wątki autobiograficzne i autotematyczne. Swoją twórczością budował mit poety-kapłana i męczennika sztuki. Przekłady jego poezji, autorstwa Jerzego Zagórskiego, były publikowane w antologii *Niewidzialne skrzydła* (1987).